

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Ing. M. J.**, zastoupeného JUDr. Lukášem Kuboněm, advokátem se sídlem Choteč 64, okres Praha-západ, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 21. července 2011 č.j. MSK 100522/2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 a § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích (dále jen přestupkový zákon), porušením

ustanovení § 4 písm. c) zákona č.361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu), v návaznosti na ustanovení § 18 písm. a) vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích a § 17 odst. 4 písm. d) zákona o silničním provozu, kterých se měl dopustit tím, že dne 8. března 2011 v 15:40 hodin v obci Fulnek na ulici Říční se jako řidič osobního motorového vozidla zn. Škoda Superb, RZ X neřídil vodorovnou dopravní značkou „Podélná čára souvislá“ (č.V, a), kterou přešel do protisměrného jízdního pruhu a následně předjížděl vozidlo na přechodu pro chodce, který byl na vozovce vyznačen vodorovnou dopravní značkou č. V7a a označen informativní dopravní značkou č. IP 6. Za uvedené jednání mu byla podle ustanovení § 12 odst. 2 a § 22 odst. 7 zákona o přestupcích uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, kdy zákaz činnosti počíná dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou 1.000,- Kč, kterou stanoví § 1 odst. 1 vyhlášky MV č. 231/1996 Sb. Splatnost pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 1 měsíce od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Městský úřad Odry, odbor správní a obecní a živnostenský úřad, rozhodl dne 16.5.2011, pod č.j. MěÚO/13875/2011 tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že na základě obvinění z přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o přestupcích byl obviněný předvolán k ústnímu jednání na den 18.4.2011 s doručením dne 23.2.2011. Dne 15.4.2011 byla doručena e-mailem plná moc obviněného k zastupování JUDr. Kuboněm s omluvou z ústního jednání a s žádostí o postoupení věci jinému věcně příslušnému správnímu orgánu. Obratem bylo rovněž e-mailem sděleno, že se omluvě nevyhovuje z důvodu neuvedení důvodu omluvy a nevyhovuje se ani postoupení věci. K ústnímu jednání se dostavili jenom svědci R. D. a J.S., policisté, kteří přestupek zaznamenali. Na základě výpovědi těchto svědků bylo obvinění rozšířeno o porušení ust. § 4 odst. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy se obviněný v předmetnou dobu neřídil vodorovnou dopravní značkou „Podélná čára souvislá“, čímž měl naplnit skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Z tohoto důvodu byl spisový materiál doplněn o fotodokumentaci z místa spáchání přestupku, kde je z fotografií č. 2 a č. 3 patrné, že přechod pro chodce je na vozovce vyznačen vodorovnou dopravní značkou č. V7 a ze směru příjezdu do Oder také informativní dopravní značkou č. IP 6. Ve směru příjezdu od Oder se před přechodem také nachází vodorovná dopravní značka „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13a), která plynule přechází ve vodorovnou dopravní značku „Podélná čára souvislá“ (č. V 1a), která následně protíná přechod pro chodce a poté přechází ve vodorovnou dopravní značku „Podélná čára přerušovaná“ (V 2b). Z tohoto důvodu bylo nařízeno další ústní jednání na den 16.5.2011 s doručením předvolání obviněnému dne 24.4.2011. Předvolán byl i zmocněnec. K ústnímu jednání se obviněný ani jeho zmocněnec nedostavili, neomluvili se a věc byla projednána. Na základě důkazů tak správní orgán dospěl k závěru, že

obviněný se jako řidič osobního motorového vozidla zn. Š Superb, RZ X neřídil vodorovnou značkou „Podélná čára souvislá“, kterou přešel do protisměrného jízdního pruhu a tímto naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích a dále předjížděl na přechodu pro chodce, který byl na vozovce vyznačen vodorovnou dopravní značkou č. V 7 a označen informativní dopravní značkou č. IP 6 a tímto naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o přestupcích.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a rozhodnutí Městského úřadu Odry, odboru správního a obecního živnostenského úřadu, ze dne 16.5.2011, č.j. MěOÚO/13875/2011 potvrdil. V odůvodnění se vypořádal s námitkami v něm uvedenými, a to konkrétně námitkou, že řízení neproběhlo v souladu s právními předpisy, neboť před vydáním rozhodnutí ve věci nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dále, že ve vyrozumění o konání ústního jednání ze dne 19.4.2011 nebyla výslovná zmínka o tom, že se bude obviněný z přestupku moci v rámci jednání vyjádřit ke všem podkladům rozhodnutí, což je v rozporu se soudní judikaturou (NSS sp.zn. 4As 68/2008 a 9As 33/2009), dále že správní orgán nectil některé ze základních zásad činnosti správních orgánů, a to zásady zakotvené v ustanovení § 4 odst. 1 a odst. 4 či § 6 odst. 2 správního řádu a dále, že výpověď policisty J. S. i výpověď policisty R. D. jsou nevěrohodné, neboť vzhledem ke vzdálenosti cca 200 m nemohli zřetelně vidět jak osobní vozidlo v době předjíždění přešlo přes přechod pro chodce. Obviněný nemohl na příslušném místě žádné nákladní vozidlo předjíždět, neboť neviděl do protisměru – v místě se vyskytuje táhlá zatáčka a k předjetí muselo nutně dojít až za přechodem pro chodce. Odvolací orgán neshledal žádné vady řízení, které by měly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Zkonstatoval průběh řízení před orgánem I. stupně a mimo jiné uvedl, že v předvolání na ústní jednání dne 19.4.2011 i dne 16.5.2011, kdy bylo rozšířeno obvinění o přestupek podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích byl řádně účastník řízení poučen o tom, jakým způsobem bude postupováno, pokud se z jednání řádně a včas neomluví a byl současně poučen o jeho právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, nahlížet do spisu, činit výpisky, nechat se zastupovat včetně poučení, že má možnost před vydáním rozhodnutí se vyjádřit k podkladům i ke způsobu jejich zjištění, případně navrhnout doplnění důkazů. Žalovaný nezpochybnil věrohodnost výpovědi policistů a s odvolání na další provedené důkazy vzal za prokázané, že obviněný se předmětných přestupků dopustil. Mimo jiné uvedl, že doplnil spisovou dokumentaci o fotografie místa přestupku, ale o těchto fotografiích byl obviněný informován, také mu byly tyto fotokopie spolu s kompletní spisovou dokumentací zasílány na e-mailovou adresu zmocněnce. Správní orgán se zmocněncem komunikoval, na žádost mu zaslal všechny žádané dokumenty.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 26.7.2011 se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a uložení povinnosti žalovanému k úhradě nákladů řízení ve lhůtě do 3 dnů od právní moci

rozsudku a současně dal soudu do úvahy, zda s ohledem na okolnosti případu zruší i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. V žalobě uvedl čtyři žalobní body:

- porušení žalobcova práva vyjádřit se k podkladům napadeného rozhodnutí, což odůvodnil tím, že je třeba rozlišovat výzvu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí a vyrozumění o konání ústního jednání. Žalobce nemohl pro svou neúčast u ústního jednání vědět, že dokazování na konci ústního jednání dne 16.5.2011 bude ukončeno. Žalobci nebyla po jednání dne 16.5.2011 zaslána kopie fotodokumentace, o kterou měl být spisový materiál doplněn jak avizoval správní orgán. Žalobci nebyl doručen ani protokol o jednání. Ze soudní judikatury jasně vyplývá, že možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je třeba poskytnout až po ukončení zjišťování podkladů pro rozhodnutí, a proto neobstojí argument, že žalobci byla tato možnost poskytnuta již přípisem ze dne 16.3.2011, neboť tímto přípisem správní orgán žalobci teprve oznamoval zahájení řízení o přestupcích. Správní orgán měl obviněnému zaslat po ústním jednání, které se konalo v nepřítomnosti žalobce dne 16.5.2011, písemné oznámení, v němž mu měl sdělit, že shromáždil dostatečné podklady a vyzvat ho k jejich seznámení, a tak dát žalobci možnost účinné obrany;
- správní orgán nezjistil skutkový stav v potřebném rozsahu. Rozhodnutí bylo vydáno za situace, kdy žalobce nemohl uplatnit své výhrady a učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž poukázal na zaslání stručného vyjádření ve věci dne 17.5.2011 (den po konání druhého ústního jednání ve věci). Zpochybnil výpovědi svědků – policistů, kteří dle jeho názoru nemohli vidět jak osobní vozidlo, které měl řídit žalobce, v době předjíždění mělo přejet přes přechod pro chodce, když policisté byli od místa předjetí vzdáleni více než 200 metrů;
- nezákonný postup správního orgánu spočíval v tom, že nebylo řádně postupováno při vyřizování žádosti o postoupení věci jinému věcně příslušnému správnímu orgánu s ohledem na bydliště žalobce a jeho právního zástupce a ohledně sdělení o neúčasti u jednání, když bylo správním orgánem sice reagováno, ale sdělení nebylo opatřeno elektronickým podpisem. Správní orgán nectil některé ze základních zásad činnosti správních orgánů, a to zakotvené v ust. § 4 odst. 1 a 4 a § 6 odst. 2 správního řádu. Nebylo vyhověno jeho žádosti o provedení úkonu – výsledku obviněného, ač tento dal najevo, že chce, aby součástí spisu byla jeho výpověď. Správní orgán se tedy nechoval zdvořile a nevycházel vstříc a nepostupoval tak, aby nevznikaly zbytečné náklady;
- správní orgán v odůvodnění náležitě nevypořádal se skutečností, že nedal žalobci možnost se vyjádřit k návrhům, v čemž spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný k jednotlivým žalobním bodům žaloby uvedl:

- dle judikatury NSS postačí, aby správní orgán poučil obviněného z přestupku o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v předvolání k ústnímu jednání, pokud po ukončení

ústního jednání již neopatřuje žádné další podklady. Není tedy nutné, aby správní orgán po ústním jednání znovu účastníka vyzýval k vyjádření se k podkladům rozhodnutí samostatným procesním úkonem s odkazem na rozhodnutí NSS ze dne 11.3.2010, čj. 5As 24/2009-65, 5As 17/2010-111 ze dne 22.7.2010. Žalobce byl v předvolání k ústnímu jednání poučen o tom, že má právo se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k podkladům rozhodnutí, přičemž po skončení ústního jednání správní orgán prvního stupně již žádné další podklady neopatřoval. Pokud se ústní jednání konalo v nepřítomnosti žalobce i jeho zmocněnce, neboť ani jeden z nich se z jednání neomluvil, pak se žalobce, resp. jeho zmocněnec, sám připravil o možnost toto právo využít. Přisvědčit lze žalobě, že v napadeném rozhodnutí je mylně uvedeno, že posledně pořízené fotografie, které byly do spisu vloženy 18.4.2011, byly žalobci zaslány spolu s kompletní spisovou dokumentací, aniž něco takového ze spisu vyplývá. Toto pochybení v odůvodnění rozhodnutí však nemá za následek zkrácení žalobce na jeho právech, neboť správní orgán nemá povinnost zasílat před ústním jednáním podklady či důkazy;

- skutkový děj byl možno prokázat jen svědeckou výpovědí, neboť přestupek nebyl nijak zachycen, např. videozáznamem. Správní orgán opatřil z místa přestupku fotografie, z nichž vyplývá, že předmětný přechod pro chodce je označen nejen vodorovným, ale také svislým dopravním značením, což byl argument pro hodnocení výpovědi svědků. Důkaz šetřením na místě žalobce nenavrhoval a správní orgány takovou potřebu neshledaly;
- správní orgán postupoval v souladu se zásadami správního řízení, když ctil zásadu možnosti žalobce seznámit se spisem i zásadu hospodárnosti, jestliže nevyhověl žádosti o postoupení věci jinému správnímu orgánu. Zákon nevyžaduje výslech obviněného, obviněný se pouze k věci vyjadřuje, a to může učinit i písemně;
- v rozhodnutí se žalobce vypořádal s námitkami, nemohl se vypořádat s těmi, které nebyly vzneseny.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 23.3.2011 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku, kterého se měl dopustit tím, že dne 8.3.2011 v 15:40 hod. v obci Fulnek na ulici Říční jako řidič osobního motorového vozidla zn. Š Superb, RZ X, předjížděl vozidlo na přechodu pro chodce a tímto jednáním mělo dojít k porušení § 17 odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Současně byl předvolán k ústnímu jednání na 18.4.2011. Součástí předvolání byla řada poučení o právech účastníka řízení včetně poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu – o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí.

[7] K ústnímu jednání na den 18.4.2011 byli předvoláni i svědci prap. J.S. a prap. R. D. Dne 15.4.2011 správní orgán I. stupně obdržel elektronicky (s elektronickým podpisem) oznámení o převzetí právního zastoupení obviněného v přestupkovém řízení včetně plné moci ze dne 15.4.2011 pro advokáta JUDr. L. K., advokáta se sídlem Choteč 64, okres Praha-západ + omluvu z účasti u ústního jednání bez uvedení důvodu + žádost o postoupení věci jinému věcně příslušnému správnímu orgánu dle § 55 odst. 3 zákona o přestupcích s poukazem, že klient i jeho právní zástupce se zdržují v okrese Praha-západ. Téhož dne bylo advokátovi obviněného e-mailem sděleno, že omluvě z ústního jednání se z důvodu neuvedení důvodu omluvy nevyhovuje a nevyhovuje se ani postoupení věci, neboť toto nevede k usnadnění projednání přestupku s ohledem na to, že na jednání 18.4.2011 jsou předvoláni policisté obvodního oddělení Fulnek jako svědci. Následnou reakcí zástupce žalobce ze dne 15.dubna 2011 v 16:20 hodin mimo jiné byl vznesen požadavek aplikovat ve věci postup předvídaný ust. § 13 správního řádu a usnesením požádat jiný věcně příslušný správní orgán o provedení úkonu – výsledku obviněného a zaslání protokolu o jednání, jehož součástí budou výpovědi zmiňovaných svědků formou e-mailové zprávy. K nařízenému jednání se dostavili předvolaní svědkové, nedostavil se obviněný ani jeho zástupce. Svědek R. D. vypověděl, že měli v úmyslu kontrolovat vozidla, která přijížděla od obce Odry. Od Oder jela kolona osobních vozidel. Když se kolona blížila k jejich stanovišti, najednou jedno vozidlo vyjelo z pravého jízdního pruhu do levého, kdy do té doby jelo za nákladním vozidlem a začalo jej předjíždět v místě přechodu pro chodce. Nákladní vozidlo bylo v pravém jízdním pruhu už za přechodem a osobní vozidlo přešlo přechod v levém jízdním pruhu ve směru své jízdy a poté se zařadilo do kolony. Jeho kolega zastavil dvě vozidla, mezi nimi i vozidlo, které předjíždělo na přechodu a on šel řešit přestupek s řidičem tohoto vozidla, přičemž jeho kolega se věnoval prvnímu vozidlu. Z místa, kde stáli, je zřetelně vidět na přechod pro chodce i vozidla, která předjíždějí a z osobní znalosti místa okolo přechodu pro chodce ví, že z obou stran přechodu se nachází plná středová čára, kterou řidič osobního vozidla při předjíždění přes přechod také přešel. Svědek J. S. vypověděl, že od Oder k jejich stanovišti se blížila kolona vozidel, které měli v úmyslu kontrolovat. Najednou spatřil, jak nějaké osobní vozidlo, které jelo na základním vozidlem, vyjelo do pravého odstavného pruhu ve směru jeho jízdy od Oder a náhle rychle přešlo do levého jízdního pruhu, do protisměru a začalo předjíždět nákladní vozidlo přes přechod pro chodce. Poté se zařadilo do kolony před nákladní vozidlo. Kolega šel k tomuto vozidlu a on se věnoval prvnímu vozidlu, které zastavil. Oběma svědkům byly předloženy mapy místa, kde mělo k přestupku dojít, pořízené z internetu s dokreslením situace, přičemž jedna mapa byla „letecká“. Na základě výpovědi svědků bylo obvinění rozšířeno o porušení ust. § 4 písm c) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy se obviněný neřídil dopravní značkou „podélná čára souvislá“, čímž měl naplnit skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Protokol o ústním jednání ze dne 18.4.2011 je uzavřen tím, že bude nařízeno další ústní jednání a spisový materiál bude doplněn o fotodokumentaci z místa spáchání přestupku. V úředním záznamu ze dne 18.4.2011 je uvedeno, že spisový materiál byl doplněn o fotodokumentaci předmětného přechodu a co je z toho zjištělé.

[8] Dne 18.4.2011 byl spisový materiál doplněn o fotodokumentaci předmětného přechodu na ulici Říční ve Fulneku s označením fotografie č. 2 a č. 3.

[9] K ústnímu jednání na 16.5.2011 (předvolání datováno dnem 19.4.2011) byli předvoláni obviněný i jeho právní zástupce. V předvolání bylo žalobci sděleno, že bude vyslechnut jako obviněný ve smyslu ust. § 73 zákona o přestupcích ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 a § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích a současně byl poučen o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí, nahlížet do spisu, činit si výpisky včetně poučení dle ust. § 36 správního řádu o možnosti před vydáním rozhodnutí vyjádřit se k podkladům i ke způsobu jejich zjištění, případně navrhnout doplnění důkazů. Součástí vyrozumění o nařízeném ústním jednání pro zástupce žalobce byly přílohy, a to kopie mapy a fotografie upřesňující místo spáchání přestupků, 2x kopie výsledku svědků a kopie protokolu o ústním jednání. Z protokolu o ústním jednání konaném dne 16.5.2011 je zjištělé, že obviněný byl řádně a včas předvolán, stejně tak byl o jednání vyrozuměn zmocněnec, avšak nikdo z nich se nedostavil ani neomluvil. Z toho důvodu věc byla projednána v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v nepřítomnosti obviněného, dokazování bylo ukončeno a z důvodu nedostavení se k jednání, obviněný nevyužil možnost ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Téhož dne bylo vydáno rozhodnutí č.j. MěÚO/13875/2011.

[10] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 1.6.2011 odvolání a dne 6.6.2011 bylo toto předloženo odvolání k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje.

Skutečnosti zjištěné při ústním jednání soudu

[11] Žalobce u jednání k věci uvedl, že při cestě do Ostravy dle navigace jel směrem na Odry; ve Fulneku jel za kamionem, v žádném případě se nejednalo o kolonu. Ve vhodné dobu, v okamžiku, kdy dobře viděl předjel kamion. Po jeho předjetí byl zastaven dvěma policisty, přičemž ho oslovil mladší policista. Starší policista nezastavoval žádné další vozidlo, nýbrž i on k němu přistoupil a žádal po něm zkoušku na požití alkoholu, což provedl. Bylo mu policistou řečeno, že předjížděl na přechodu. Protože potřeboval být v Ostravě, tak navrhl, že zaplatí pokutu, ať je to rychle vyřízeno, ale policista mu řekl, že již je rozepsáno a musí to být dokončeno jako přestupkové řízení. Po seznámení s fotomapou, která je součástí spisu, tak dle jeho přesvědčení, ta hovoří v jeho prospěch, neboť by byl velký hazardér, kdyby předjížděl v místě, jak uvádějí policisté, a to z důvodu dlouhé zatáčky.

Právní úprava

[12] Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupku, koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

[13] Podle ust. § 38 odst. 4 správního řádu nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.

[14] Podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníku před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

[15] Podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o přestupcích se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích předjíždí vozidlo v případech, ve kterých je to podle zvláštního právního předpisu zakázáno.

[16] Podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích se přestupku dopustí ten, kdo jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis.

[17] Podle § 17 odstavec 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. řidič nesmí předjíždět na přechodu pro chodce nebo na přejezdu pro cyklisty a bezprostředně před nimi.

[19] Podle ustanovení § 4 odst. 1 spr.řádu veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc.

[20] Podle ust. § 4 odst. 4 spr.řádu správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

[21] Podle ustanovení § 6 odst. 2 věty první spr.řádu správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje.

Právní posouzení věci samé

[22] Dne 8.3.2011 v 15:40 hod. v obci Fulnek na ulici Říční měl řidič osobního motorového vozidla zn. Š Superb, RZ X, předjíždět vozidlo na přechodu pro chodce a tímto jednáním došlo k porušení § 17 odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb.,

o provozu na pozemních komunikacích a dále se neměl řídit vodorovnou dopravní značkou „podélná čára souvislá“, kterou měl přejet do protisměrného jízdního pruhu.

[23] Námitku o nezákonném postupu a nezákonném rozhodnutí, jestliže žalobce nebyl po jednání správního orgánu vyzván k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí, soud neshledal důvodnou. Ze správního spisu je totiž patrné, že správní orgán I. stupně vycházel při rozhodování z důkazů, které byly ve správním spise založeny vždy před ústním jednáním. Při ústním jednání dne 16.5.2011 (ústní jednání dne 18.4.2011 bylo odročeno z důvodu rozšíření obvinění o porušení ust. § 4 odst. c/ zákona č. 361/2000 Sb. a o doplnění spisového materiálu o fotodokumentaci) již nebyly provedeny žádné doplňující důkazy, které by byly nově až při ústním jednání do spisu založeny. Z uvedeného je zcela zřejmé, že strana žalobce měla možnost se s těmito podklady seznámit nejpozději při ústním jednání dne 16.5.2011; této možnosti však nevyužila, neboť k jednání v uvedeném dnu se žalobce ani jeho zástupce nedostavili. Žalobce byl současně s předvoláním k jednání na den 16.5.2011 poučen dle § 36 odst. 3 správního řádu. Soud s ohledem na námitky žalobce ohledně porušení ust. § 36 odst. 3 spr.ř. zdůrazňuje, že smyslem tohoto ustanovení, který stanoví, že účastníkům musí být před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, je jim umožnit, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí měli možnost uplatnit své výhrady k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění, resp. aby mohli učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Soud má za to, že tento smysl byl v daném případě naplněn, neboť žalobci v dané věci nebyla jakýmkoli způsobem upřena možnost vyjádřit se ke skutečnostem, na nichž následně správní orgán postavil své rozhodnutí. Žalobce byl na předvolání k ústnímu jednání poučen o svém právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí s odkazem na ust. § 36 odst. 3 spr.ř. Z důvodu procesní ekonomie a dodržování zásady vyjádřené v ust. § 6 odst. 1 s.ř. se předpokládá, že ústní jednání vyústí v rozhodnutí ve věci. Projednání věci je nutno chápat nejen jako její projednání, ale též jako rozhodnutí ve věci samé (srovnej rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 1As 19/2005-71 ze dne 22.2.2006). Při nastíněné úvaze, že obviněný se nedostaví k nařízenému ústnímu jednání a v důsledku toho je nutno jednání odročit za účelem výzvy o právu seznámit se s poklady pro rozhodnutí, by podstata této úvahy spočívala jen v prodlužování správního řízení. Žádné ustanovení správního řádu neukládá časovou posloupnost úkonů ve smyslu naznačeného. Naopak vydání správního rozhodnutí v jiný den než ten, na nějž bylo nařízeno ústní jednání o přestupku je vadou řízení, i když ne takové intenzity, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (srovnej rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 6As 29/2006–44 ze dne 16. října 2007). Tak jak již bylo v tomto odstavci vysloveno, správní orgán je povinen účastníka řízení před vydáním rozhodnutí poučit o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí a této povinnosti správní orgán I. stupně dostál. V této souvislosti soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12.5.2011 čj. 9As 76/2010. K této námitce soud nemůže přehlédnout také skutečnost, že žalobce i právní zástupce byli k ústnímu jednání na 16.5.2011 řádně předvoláni, a to že se jednání nezúčastnili bez jakékoliv omluvy, nelze dávat k tíži správnímu orgánu a vytýkat mu, že rozhodl ve věci. Sám žalobce se tak svojí neúčastí na ústním jednání, zbavil svého práva na veřejné

projednání věci, ještě před vydáním rozhodnutí, kde mohl navrhopvat důkazy, podávat další návrhy a vyjadřovat se ke všem okolnostem, které se mu kladly za vinu. Soudu k této námitce nezbývá než konstatovat, že o tuto možnost se svým jednáním připravil žalobce sám, když se bez jakékoli omluvy nedostavil k ústnímu jednání, kde měl možnost se k věci patřičně vyjádřit.

[24] Pokud žalobce spatřuje pochybení správního orgánu v tom, že mu k jeho žádosti nezaslal fotodokumentaci, která byla do spisu vložena po prvním ústím jednání (vložena dne 18.4.2011), pak soud v postupu správního orgánu neshledal takové porušení procesu, které by samo o sobě založilo nezákonnost rozhodnutí. S právem na nahlížení do spisu je spojeno dle § 38 odst. 4 správního řádu i právo na pořízení výpisů nebo kopií ze spisu, a to i v případě, že by se mělo jednat o kopii spisu celého. Na druhé straně správní řád výslovně neukládá správnímu orgánu povinnost zasílat kopie spisu poštou či jinak distančním způsobem. Nelze však takový postup vyloučit s ohledem na zásadu vstřícnosti a dobré správy; nedodržením ust. § 4 odst. 1 spr. řádu uvedeným způsobem soud, tak jak již v tomto odstavci vysloveno, neshledal takové pochybení, které by založilo nezákonnost rozhodnutí ve věci. Správní orgán zaslal kopii mapy plus fotografii č. 1, které byly k dispozici již při ústním jednání dne 18.4.2011 a protokol o ústním jednání ze dne 18.4.2011 včetně protokolu o výsledku svědků. Z takového postupu nelze vyvodit nerespektování ustanovení § 4 spr.řádu.

[25] Soud neshledal důvodnou ani námitku ohledně nezákonného postupu správního orgánu spočívající v tom, že nebylo řádně postupováno při vyřizování žádosti o postoupení věci jinému věcně příslušnému správnímu orgánu s ohledem na bydliště žalobce a jeho právního zástupce. Místní příslušnost je upravena ust. § 55 zákona o přestupcích a odst. 3 cit. ustanovení dává možnost delegaci vhodné. Je věcí volné úvahy správního orgánu místně příslušného, zda je na místě věc postoupit. Při úvaze o vhodnosti postoupení není jediným kritériem bydliště popř. pracoviště osoby podezřelé ze spáchání přestupku a bydliště či sídlo jeho právního zástupce, ale i jiné vážné důvody, mezi které bezesporu patří hospodárnost řízení, což je jedna ze základních zásad správního řízení. Jestliže při vyhodnocení této otázky správní orgán upřednostnil s ohledem na výsledky svědků-policistů, že hospodárnější je věc projednat místně příslušným správním orgánem, pak dle názoru soudu tato úvaha nepřekročila zákonem stanovené meze správního uvážení. Správní orgán tedy nepochybil, jestli odmítnul souhlasit s návrhem žalobce ohledně postoupení věci jinému místně příslušnému správnímu orgánu. Lze však souhlasit s žalobcem, že s ohledem na skutečnost, že on, resp. jeho právní zástupce návrh zaslal elektronicky s ověřeným podpisem, je postup správního orgánu ve formě toliko e-mailové odpovědi poněkud nestandardní. Postoupení věci je svou povahou usnesením a s poukazem na ust. § 12 (poslední věta) a § 131 odst. 5 správního řádu je to usnesení, které se pouze poznamenává do spisu. Vzhledem k tomu, že samotné ust. § 12 (poslední věta) spr. řádu nevyžaduje vydání rozhodnutí o postoupení věci, toliko usnesení se záznamem do spisu, pak v návaznosti na ust. § 76 odst. 5 spr. řádu (proti usnesení, které se pouze poznamená do spisu a proti usnesení o němž to stanoví zákon, se nelze odvolat) a § 76 odst. 3 věta třetí spr. řádu

(o usnesení, které se pouze poznamená do spisu, se účastníci vhodným způsobem vyrozumí) lze dospět k závěru, že i e-mailové sdělení je vhodný způsob vyrozumění.

[26] Nebylo přisvědčeno ani námitce, že správní orgán nectil některé ze základních zásad činnosti správních orgánů, a to zakotvené v ust. § 4 odst. 1 a 4 a § 6 odst. 2 správního řádu, nebylo-li vyhověno žádosti o provedení úkonu – výsledku obviněného prostřednictvím dožádaného orgánu. Žalobce tvrdí, že dal najevo, že chce, aby součástí spisu byla jeho výpověď. Správní orgán se nechoval zdvořile a nevycházel vstříc a nepostupoval tak, aby nevznikaly zbytečné náklady. Při hodnocení důvodnosti uvedené námítky soud vycházel jednak z ustanovení § 73 odst. 2 věty první zákona o přestupcích, dle kterého obviněný z přestupku má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhnout důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky. Z dikce zákona vyplývá, že obviněný má právo, nikoliv povinnost být slyšen jako účastník řízení. Jestliže správní orgán není zavázán zákonnou povinností vyslýchat obviněného z přestupku k věci (je povinen projednat věc při ústním jednání a tak zajistit účastníku řízení právo se k věci vyjádřit), pak dle názoru soudu nelze za použití ust. § 13 právo vyjádření se k věci obviněným považovat za úkon nutný k objasnění věci, který by vyžadoval dožádání. Je povinností správního orgánu zjistit skutečnosti potřebné pro rozhodnutí. Cílem takového postupu je vždy zajistit, aby rozhodnutí bylo vydáno na základě úplných a přesně zjištěných skutečností. Správní orgán je povinen vyhledat a opatřit dostatečné množství důkazních prostředků na základě nichž je schopen spolehlivě usuzovat na průběh skutkového děje, poté tyto důkazní prostředky provede a vyhodnotí, a to z hledisek závažnosti, zákonnosti a pravdivosti jak jednotlivě tak i v jejich souhrnu. Dospěje-li k závěru, že jejich množství, jakož i jejich důkazní síla je postačující pro zjištění skutkového děje a pro vyslovení právního závěru, není již třeba dalšími důkazy řízení doplňovat, např. výsledkem obviněného před dožádaným správním orgánem.

[27] Krajský soud přisvědčil žalobci, že správní orgán zcela nenaplnil zásadu „dobré správy“ vyjádřené v ust. § 4 odst. 1 a 4 spr. řádu, když nereagoval na žádost ze dne 17.5.2011 o zaslání protokolu ze dne 16.5.2011 včetně fotodokumentace, o kterou byl spis doplněn. Dle názoru soudu pořizovat si výpisy ze spisu, tak jak je to upraveno v ust. § 38 odst. 4 spr. řádu, nelze dogmaticky vykládat tak, že se toto právo váže toliko na časový okamžik, kdy účastník řízení nebo jeho zástupce u správního orgánu osobně nahlíží do spisu. Soud má zato, že lze i písemně nebo elektronicky ve smyslu úpravy § 37 odst. 4 spr. řádu požádat o výpis ze správního spisu a správní orgán je povinen vyhovět, není-li to v rozporu s podmínkami vyjádřenými v § 38 odst. 6 spr. řádu a dále za předpokladu, že byl zaplacen správní poplatek, pokud tento úkon správnímu poplatku podléhá. Ne však každé pochybení ve správním procesu ve svém důsledku zakládá nezákonnost rozhodnutí. Soud vyhodnotil, že porušení této zásady v uvedeném rozsahu, nemohlo založit nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

[28] A konečně soud neshledal důvodnou ani námitku ohledně neúplného zjištění skutkového stavu věci. Dle žalobce výpovědi svědků jsou nevěrohodné, neboť tito

nemohli vzhledem ke vzdálenosti více než 200 metrů vidět, zda žalobce v době předjíždění přejel přes přechod pro chodce, kdy navíc žalobce nemohl v daném úseku předjíždět již s ohledem na situaci, kde je táhlá zatáčka a nebylo možno vidět do protisměru.

[29] V dané věci proti sobě stojí dvě verze skutkového stavu. Podle verze založené na výpovědích policistů vozidlo, které řídil žalobce, předjíždělo kamion v místě, kde je přechod pro chodce a v místě, kde je vodorovná dopravní značka „podélná čára souvislá“. Podle verze založené na tvrzení žalobce, předjížděl kamion v okamžiku, kdy dobře viděl, což nemohlo být v místě, kde to tvrdí policisté. Žalobce lze shledat vinným ze spáchání uvedených přestupků jen tehdy, pokud provedené důkazy po jejich vyhodnocení vytvoří dostatečné závěry o spáchání přestupku. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že správní orgány podklady pro vydání rozhodnutí, zejména důkazy, hodnotí podle své úvahy. Kritériem této úvahy jsou zásady logiky, přičemž v odůvodnění správního rozhodnutí musí být způsob hodnocení důkazů náležitým způsobem popsán. Oběma těmito požadavkům rozhodnutí správních orgánů vyhovuje. Žalovaný totiž v odůvodnění svého rozhodnutí své úvahy o tom, které skutečnosti vzal za prokázané, řádně předstířel, a podrobně popsal i to, proč uvěřil svědecké výpovědi policistů. Po posouzení okolností vyplývajících ze správního spisu soud navíc dospěl k závěru, že nejenže správní orgány dostaly své povinnosti své závěry řádně odůvodnit, navíc je shledal zcela správnými.

[30] Postih žalobce za uvedené přestupky je postaven na výpovědích policistů. Soud se neztotožnil s námitkou strany žalobce ohledně nevěrohodných výpovědí svědků a nemožnosti trestání jen na základě výpovědi dvou policistů s odkazem na právní závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudcích 5Afs 5/2008-75 ze dne 28.7.2008, 4As 2/2005-62 ze dne 20.1.2006 a 1Afs 37/2009-44. Při zachování teorie, že bylo-li porušení povinnosti dané zákonem o provozu na pozemních komunikacích zjištěno policisty a řidič byl ve vozidle sám (nejsou žádní jiní svědci vyjma policistů), není možno při rozdílném tvrzení řidiče a policistů vycházet z výpovědi policistů, pak by při této teorii jakékoliv přestupkové řízení bylo by zbytečné. Soud v této souvislosti odkazuje na rozdíl od tvrzení žalobce na rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 1As 64/2008-42 ze dne 22.10.2008 a 4As 19/2007-114 ze dne 27.9.2007. Dle posledního citovaného rozsudku Nejvyšší správní soud uvedl, že *„K osobě policisty a tím i věrohodnosti jeho výpovědi Nejvyšší správní soud dodává, že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával jen svoji služební povinnost při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil.“* O důvěryhodnosti výpovědi policistů není důvodu pochybovat tehdy není-li z žádných okolností patrné, že by měli na tom, jak bude věc, ke které vypovídají, vyřízena, jakýkoli zájem. Citovaná judikatura vychází z úvahy, že je přirozené, že osoba, které hrozí postih za přestupek, není ve své věci nestranná a je u ní pochopitelné, bude-li tvrdit pouze takové skutečnosti, které jsou jí ku prospěchu. Naopak u svědka, který

nemá žádný zájem na výsledku řízení, bude spíše pravděpodobné, že bude tvrdit takové skutečnosti, o nichž je subjektivně přesvědčen, že jsou pravdivé. V souzené věci žalobce po celou dobu přestupkového řízení důvody, ve kterých by bylo lze spatřovat nevěrohodnost svědků - zasahujících policistů nenamítl a takové skutečnosti nevyšly v řízení najevo ani jinak. Pouhý fakt, že svědkové jsou zasahující policisté nezakládá jejich nedůvěryhodnost.

[31] Pokud se týká vyhodnocení věrohodnosti výpovědi svědků soud vycházel z protokolů svědeckých výpovědí ve správním řízení a oznámení o přestupku včetně úředního záznamu a připojených fotomap z inkriminovaného místa (vše založené ve správním spise) podpořené i fotomapou, kterou si soud sám stáhnul z internetu a použil u ústního jednání. Soud se ztotožnil s názorem žalovaného včetně správního orgánu prvního stupně, že zasahující policisté ze svého stanoviště s ohledem na skutečnost že silnice v úseku výhledu od stanoviště policistů až k přechodu pro chodce je rovná a přehledná, měli dobrý výhled a navíc svědkové jsou znalí tamního dopravního značení. Při hodnocení věrohodnosti výpovědi svědků soud nepřehlédl, že je rozpor ve výpovědi žalobce a svědků ohledně toho, zda se jednalo o kolonu a policisté zastavili dvě auta nebo jenom auto žalobce. Tento rozpor však soud nepovažoval za tolik závažný, aby zpochybnil věrohodnost svědeckých výpovědí. Tuto úvahu soud opřel o zjištěné informace z úředního záznamu policisty ze dne 9.3.2011, sepsaného následující den po zákroku v porovnání s obsahem výpovědi svědků ze dne 18.4.2011, tedy více jak jeden měsíc po té. Svědci o koloně vozidel a zastavení dvou aut najednou se zmínili až dne 18.4.2011. Vzhledem k časovému odstupu svědeckých výpovědí od události, soud připustil možnost této nepřesnosti, která dle názoru soudu nezpochybňuje zjištěnou skutkovou podstatu popsání jednání.

[32] Správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí dostaly. Volba, množství a druh prováděných důkazů je věcí správního uvážení. Správní orgán vyslechl zasahující policisty jako svědky a dospěl k závěru, že tyto důkazy jsou postačující, ostatně žalobce ve správním řízení sám žádné důkazy nenavrhoval. Správní orgán se dostatečně ve svém odůvodnění vypořádal s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné. Je pravdou, že žalovaný v odůvodnění nepřesně uvedl, že žalobci byla zaslána kompletní spisová dokumentace včetně fotografií, přičemž ve skutečnosti mu byly zaslány, tak jak již uvedeno v odstavci [24] tohoto rozsudku, fotografie, které byly k dispozici při prvním ústním jednání dne 18.4.2011 a nebyly mu zaslány další dvě fotografie založené do spisu v období mezi prvním a druhým jednáním, ale ani toto pochybení nečiní napadené rozhodnutí nesrozumitelným či nezákonným.

[33] Pokud zástupce žalobce u jednání soudu poukázal na to, že by v daném případě měla být aplikována zásada „in dubio pro reo“ je soud toho názoru, že v nyní projednávané věci důkazy ve prospěch žalobce nebyly schopny vyvrátit či zpochybnit důkazy v jeho neprospěch natolik, aby bylo možno předmětné zásady použít.

[34] S odvoláním na ustanovení § 71 odst. 2 věty třetí soudního řádu správního soud se nezabýval námitkou zástupce žalobce vznesené u jednání soudu dne 20.2.2013 ohledně

pochybení správního orgánu při zahájení řízení o přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.

[35] Ze všech výše uvedených důvodů tedy krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

[36] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 20. února 2013

JUDr. Jana Záviská
-samosoudkyně-